

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci

navrhovatelů:

a) R. K.

bytem X

zastoupený advokátkou Mgr. Hanou Janovskou

sídlem Husinecká 808/5, Praha 3

b) K. Č.

bytem X

zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Černohousem

sídlem Lublaňská 398/18, Praha 2

proti

odpůrkyni:

obec Tehov

sídlem Panská 107, Tehov

o návrzích na zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu T. vydaného usnesením Zastupitelstva obce T. č. 3/34/2018 ze dne 6. 4. 2018,

takto:

I. Návrh navrhovatele a) se zamítá.

II. Opatření obecné povahy – územní plán T. vydaný usnesením Zastupitelstva obce T. č. 3/34/2018 ze dne 6. 4. 2018 se dnem právní moci tohoto rozsudku zrušuje v textové části (příloha č. I.A) v bodě d.2.1 písm. j) na str. 39 odst. 58 ve slovech: *„výstavba v zastavitelných plochách je podmíněna výstavbou vodovodních a kanalizačních řadů napojených na centrální čistírnu odpadních vod a zdroje pitné vody, prověřena bude kapacita centrální čistírny odpadních vod a zdrojů pitné vody“*, a to ve vztahu k pozemku p. č. X v katastrálním území T. u Ř. v zastavitelné ploše X s funkčním využitím BI.

III. Ve zbytku se návrh navrhovatele b) zamítá.

IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Navrhovatel a) podal dne 10. 4. 2019 návrh podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kterým se domáhá zrušení opatření obecné povahy – územního plánu T. vydaného usnesením zastupitelstva odpůrkyně č. 3/34/2018 ze dne 6. 4. 2018 (dále jen „územní plán“) v části, kterou byl vymezen lokální biokoridor LBK X. Návrh byl zapsán pod sp. zn. 55 A 27/2019.
2. Navrhovatel b) podal dne 24. 4. 2019 návrh podle § 101a a násl. s. ř. s., jímž se domáhá zrušení územního plánu v části vymezující na pozemcích p. č. X a X v k. ú. T. u Ř. (pozn. soudu: všechny pozemky uvedené v tomto rozsudku se nachází v témže katastrálním území a budou proto dále označovány jen parcelním číslem) plochu s funkčním využitím ZO (zeleň – ochranná a izolační; dále jen „ZO“) a současně zastavitelnou plochu ZX; plochu s funkčním využitím NSzp (plochy smíšené nezastavěného území s funkcí zemědělskou a přírodní; dále jen „NSzp“) a současně plochu změn v krajině KX; plochu s funkčním využitím NZ (plochy zemědělské; dále jen „NZ“); a plochu s funkčním využitím DX (dopravní infrastruktura silniční – silniční síť; dále jen „DX“) a současně zastavitelnou plochu ZX. Vedle toho se domáhá zrušení podmínky j) v bodě d.2.1 textové části územního plánu ve vztahu k pozemku p. č. X v zastavitelné ploše ZX. Návrh byl zapsán pod sp. zn. 51 A 18/2019.
3. Usnesením ze dne 29. 5. 2019, č. j. 55 A 27/2019 – 26, soud obě věci spojil ke společnému projednání.

Obsah návrhů

4. K aktivní procesní legitimaci navrhovatel a) ve svém návrhu uvedl, že je vlastníkem pozemku p. č. X [dále též jen „pozemek navrhovatele a)“], který je momentálně využíván jako orná půda. V důsledku zřízení biokoridoru LBK X a veřejné zeleně jej již nebude možné hospodářsky obdělávat a za tím účelem pronajímat, což navrhovatele a) zkracuje na jeho vlastnickém právu. Biokoridor je navíc veřejně prospěšným opatřením, v důsledku čehož lze práva k pozemku navrhovatele a) vyvlastnit.

5. Navrhovatel b) uvedl, že je vlastníkem pozemků p. č. X, X a X. Nezastavitelnost a vymezení veřejně prospěšné stavby a opatření s možností vyvlastnění na pozemcích p. č. X a X, jakož i stanovení podmínky výstavby vodovodního a kanalizačního řadu ve vztahu k pozemku p. č. X zasahuje do jeho vlastnických práv.
6. Dále navrhovatelé vymezili návrhové body. Navrhovatel a) namítl, že rozhodnutí o jeho námitkách je nepřezkoumatelné, neboť neobsahuje náležitosti podle § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Ve výrokové části nejsou uvedena právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a v odůvodnění absentují důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se odpůrkyně řídila při jejich hodnocení a výkladu právních předpisů. K tomu navrhovatel a) odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010 – 169 (publ. pod č. X Sb. NSS; všechna citovaná rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz). Dále namítl, že nedaleko biokoridoru LBK X již jeden biokoridor existuje. Byl zřízen předchozím územním plánem a plní funkci spojnice mezi jednotlivými biocentry. V územním plánu je vyznačen jako plocha změn v krajině KX a podle navrhovatele a) může být tato plocha nadále jako biokoridor využívána. Není pravdou, že vede přes oplocené pozemky. Nezasahuje ani do správního území obce S. Bylo by možné jej scelit s již existujícím lokálním biocentrem LBC X. Navrhovatel a) se dále domnívá, že nový biokoridor LBK X nemůže plnit svůj účel (bezpečná migrace organismů), neboť v jeho bezprostřední blízkosti má být vybudována přeložka komunikace X včetně křižovatky. Z územního plánu také není patrné jeho vyústění. Končí před pozemní komunikací, přes kterou není vyřešen přechod. Má nelogický tvar oproti dosavadnímu biokoridoru, který byl protáhlým obdélníkem. Navrhovatel a) považuje zřízení nového biokoridoru za účelové, neboť skutečným cílem je vytvoření zelené bariéry pro obyvatele H., oddělující je od plánované přeložky silnice X. K tomu však nelze použít pozemky soukromých vlastníků. Zájem obyvatel lokality H. na odclonění od přeložky nelze ztotožňovat se zájmem veřejným. Nelze jej provést prostřednictvím prvku územního systému ekologické stability. Vymezení biokoridoru představuje nepřiměřené omezení, neboť pozemek navrhovatele a) již nebude moci sloužit zemědělskému využití a navrhovatel a) jej nebude moci za tímto účelem pronajímat, čímž zároveň dojde k jeho znehodnocení. Dále navrhovatel a) namítl, že nesouhlasí se zřízením veřejné zeleně a parkoviště na svém pozemku, neboť rodinné domy v této lokalitě mají vlastní zahrady s možností parkování. Není zde nedostatek zeleně, parkovacích míst nebo dětských hřišť.
7. Navrhovatel b) namítl neproporcionalitu jím napadených částí územního plánu. Ve vztahu k biokoridoru LBK X uvedl, že nebylo nutno jej nově vymezit a měl být ponechán v původní trase západně od lokality H. Omezení zastavitelnosti a vymezení veřejně prospěšných staveb a opatření je značným zásahem, k němuž musí být dán veřejný zájem a nesmí existovat jiná možnost. Odpůrkyně nespécifikovala žádný veřejný zájem na vymezení nového biokoridoru na zastavitelných pozemcích. Městský úřad Ř. (dále též jen „městský úřad“) jako orgán ochrany přírody ve stanovisku ze dne 2. 3. 2017, č. j. 3760/2016-MURI/OŽP/00354 (dále jen „stanovisko ke společnému jednání“), s jeho vymezením nesouhlasil. Odpůrkyně pouze odkázala na názor odborné osoby, aniž by vysvětlila, proč se s ním ztotožňuje. Dosavadní umístění biokoridoru bylo vhodnější, neboť se nacházel na velké ploše pole. Nyní je biokoridor vymezen pouze na úzkém pásmu

zeleně v těsné blízkosti přeložky silnice X. Napojení na biocentrum LBC X je navíc ohroženo plánovanou okružní křižovatkou. Na biokoridor navazuje rovněž oplocená plocha s rybářskou chatou, kde se často pohybují lidé, a autobusová zastávka. Dále navrhovatel b) namítl, že vymezení plochy ZO pro izolační zeleň nebylo potřebné právě na jeho pozemcích. Zeleň se nachází ve velké vzdálenosti od navrhované silnice X, a proto nebude účinně plnit svou funkci. Měla být vymezena jako součást koridoru této komunikace. Tím by byl minimalizován zásah do práv vlastníků pozemků a zeleň by lépe plnila svůj účel eliminace hluku a emisí. Je navíc umístěna až za novým biokoridorem LBK X, který sám o sobě může tento účel plnit. Dále navrhovatel b) namítl, že v územním plánu nebyl oproti nadřazené územně plánovací dokumentaci dostatečně zpřesněn koridor pro komunikaci X, k čemuž odkázal na rozsudek NSS ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011 – 526 (publ. pod č. X Sb. NSS). Koridor je vymezen v šíři asi 250 metrů, ačkoliv podle technické normy ČSN 73 6101 má koruna silnice II. třídy šířku maximálně 9 metrů a ochranné pásmo je 15 metrů. V dřívějším územním plánu byl koridor vymezen v odpovídajícím rozsahu a pozemky navrhovatele b) nezasahoval. Navrhovatel b) rovněž namítl, že vymezení plochy NZ se jeví jako zcela nepotřebné. Jde o zbytkovou část, která vznikla mezi biokoridorem LBK X a koridorem pro komunikaci X. Odpůrkyně nevěděla, jak s ní naložit, a proto zde vymezila plochu NZ. Konečně navrhovatel b) ve vztahu k pozemku p. č. X namítl, že podmínka vybudování nového kanalizačního a vodovodního řadu je nepotřebná, neboť stávající zástavba využívá vodu z vlastních studní a odpadní vody se vypouští do jímek či čističek odpadních vod. Nová zástavba je navržena jen v malém rozsahu maximálně dvou domů. Výstavba řadu jen pro ně je neekonomická. Na navrhovatele b) klade příliš vysoké finanční nároky, které jsou ve zjevném nepoměru k velikosti pozemku a rozsahu možné výstavby, která tím bude fakticky znemožněna.

Vyjádření odpůrkyně

8. Odpůrkyně ve vyjádření k návrhu navrhovatele a) uvedla, že o jeho námitkách rozhodla, a odkázala na jejich vypořádání v příloze č. II.A odůvodnění územního plánu. Územní plán podle ní neobsahuje duplicitní vymezení biokoridoru, neboť původní trasa biokoridoru byla oproti dřívějšímu územnímu plánu změněna. Důvodem byla snaha využít synergický efekt biokoridoru jako pásu pro migraci živočichů a současně izolační zeleň odcloňující navrženou silnici X od lokality H. Původní trasa na západní straně od lokality H. vedla přes oplocené pozemky a nezajišťovala v dostatečné míře migraci zvěře. Plocha NP západně od P. rybníka je lokálním biocentrem LBC X, nikoliv duplicitním biokoridorem a nepokračuje na území obce S. To dokládají i územně analytické podklady, které ukončují prvky územního systému ekologické stability podél Ř. potoka na hranici obou obcí. Odpůrkyně nesouhlasí s tím, že nový biokoridor nemůže plnit svou funkci, neboť za vymezení prvků územního systému ekologické stability odpovídá po odborné stránce projektant, který spolupracoval s autorizovanou osobou Ing. Z. B. Organ ochrany přírody přitom uzavřel s pořizovatelem dne 20. 3. 2017 dohodu o ponechání změněné trasy biokoridoru. Dále odpůrkyně uvedla, že až do okamžiku realizace biokoridoru bude pozemky možno využívat jako doposud, tedy včetně pronájmu k zemědělskému využívání. Vlastnické právo nezahrnuje právo na zhodnocení pozemku vymezením zastavitelných ploch či nevymezením prvku územního systému ekologické stability. Vymezení veřejně prospěšného opatření umožňuje navrhovateli a) prodat svůj

pozemek odpůrkyni za cenu v čase a místě obvyklou. Je tím signalizován veřejný zájem na zřízení prvku územního systému ekologické stability.

9. Ve vyjádření k návrhu navrhovatele b) odpůrkyně uvedla, že jeho námitky byly vypořádány dostatečným způsobem, k čemuž citovala odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Pokud má územní plán zůstat srozumitelný, nemůže být odůvodnění příliš rozsáhlé. Dále odpůrkyně uvedla, že navrhovatel b) nemá právo na zhodnocení svých pozemků zařazením do zastavitelných ploch pro bydlení či na nevymezení prvku územního systému ekologické stability. Zopakovala, že ke změně trasy původního biokoridoru došlo z důvodu snahy o využití synergického efektu a že se nejedná o duplicitně zřízený biokoridor. Biokoridor nemohl být vymezen jinde, neboť by tento efekt byl popřen. Odpůrkyně biokoridor vymezila jako veřejně prospěšné opatření, aby využila možnost vyvlastnění podle § 170 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění zákona č. 350/2012 Sb. (dále jen „stavební zákon“). Tím dává najevo, že dotčené pozemky by měly být od vlastníků vykoupeny či směněny ve veřejném zájmu na ochraně zdraví obyvatel H. (ochrana před hlukem a dalšími negativními projevy automobilové dopravy) a umožnění migrace živočichů. Návrh územního systému ekologické stability byl vypracován autorizovanou osobou paralelně s návrhem přeložky silnice a prověřen orgánem ochrany životního prostředí na společném jednání a veřejném projednání. Orgán ochrany přírody po proběhlém dohodovacím jednání s přesunutím biokoridoru souhlasil. Biokoridor nemůže končit v zastavěném území sousedního sídla, neboť by celý systém nebyl propojený. Dále odpůrkyně uvedla, že vymezení izolační zeleně je odůvodněno právě snahou o odclonění silnice X. Nelze ji vymezit těsně vedle této silnice, neboť by současně nemohla sloužit jako biokoridor k migraci zvěře. Pás izolační zeleně k odclonění silnice X by odpůrkyně musela vymezit, i kdyby biokoridor zůstal v původní podobě. Odpůrkyně zvažovala přiměřenost regulace, o čemž svědčí, že část pozemků p. č. X a X byla začleněna do zastavitelných ploch pro bydlení. Dále odpůrkyně uvedla, že koridor silnice X byl upřesněn v přiměřené míře, která ještě umožňuje variabilní umístění silnice během územního a stavebního řízení tak, aby na investora nebyly vznášeny nepřiměřené a neekonomické nároky. Na několika místech došlo k zúžení oproti zásadám územního rozvoje. Koridor byl vymezen tak, aby v navazujících řízeních mohla být respektována všechna omezující kritéria daná územním plánem, což by při šíři 25 metrů nebylo možné. Judikatura citovaná navrhovatelem b) se týká územní rezervy, která je jiným nástrojem než koridor veřejně prospěšné stavby dopravní infrastruktury, který je přejímán z nadřazené územně plánovací dokumentace. Její promítnutí v nerealizovatelné podobě by mělo za následek nesouhlasné stanovisko krajského úřadu podle § 50 odst. 7 stavebního zákona a bylo by zbytečným obstrukčním jednáním ze strany odpůrkyně. Územní plán z roku 2012 reguloval záměr přeložky silnice X s ohledem na tehdejší intenzitu silničního provozu. Dále odpůrkyně uvedla, že plocha NZ byla vymezena právě proto, že biokoridor byl vymezen jen v nezbytně nutném rozsahu. Dále uvedla, že požadavek na kompletní napojení všech lokalit na centrální zásobování pitnou vodou a odkanalizování vznesl městský úřad jako vodoprávní úřad ve stanovisku ke společnému jednání. I bez ohledu na stanovisko považuje odpůrkyně napojení za standard z hlediska ochrany životního prostředí. Je připravena s ohledem na svou lidnatost a umístění v blízkosti P. realizovat a provozovat systém centrálního odvádění odpadních vod a zásobování pitnou vodou. Navrhovatel b) nemá právo, aby na

jeho pozemku byla vymezena zastavitelná plocha, která by byla jako jediná nesystémově vyjmuta z povinnosti napojení.

Replika navrhovatele a)

10. V replice k vyjádření odpůrkyně navrhovatel a) uvedl, že nezpochybňoval proces schválení územního plánu zastupitelstvem odpůrkyně, nýbrž namítal absenci náležitostí rozhodnutí o jeho námitkách. Netvrdil ani, že je vymezen duplicitní biokoridor, ale že biokoridor podle dřívějšího územního plánu byl plně funkční a nebyl žádný důvod jej přesunout. Zajišťoval navíc klidnější migraci zvěře, neboť se nenacházel vedle přeložky silnice X. Není vyřešeno křížení nového biokoridoru s pozemní komunikací. Argumentace o synergickém efektu je účelová, neboť dochází k nepřipustnému využívání soukromých pozemků pro ochranu soukromých zájmů obyvatel lokality H. Navrhovatel a) nezpochybňuje odbornou erudici projektanta a dalších osob. Namítá však, že biokoridor nemůže plnit svou funkci, neboť v bezprostřední blízkosti bude zbudována přeložka silnice X a parkoviště pro návštěvníky lokality H. Zřízením biokoridoru dojde ke znehodnocení pozemku navrhovatele a), neboť jej přetne a nebude možné jej nadále hospodářsky využívat. Navrhovatel a) navíc ztratí přístup na svůj pozemek, neboť stávající cesta na pozemcích p. č. X a X bude využita ke zřízení biokoridoru. Možnost vyvlastnění je v rozporu s účelem zákona, neboť by sloužilo jen soukromým zájmům obyvatel lokality H.

Replika navrhovatele b)

11. Navrhovatel b) v replice k vyjádření odpůrkyně uvedl k podmínce využití zastavitelné plochy ZX napojení plochy napojením nové zástavby na vodovodní a kanalizační řad, že jde o nepřiměřený požadavek, neboť v uvedené ploše lze vystavět maximálně dva nové rodinné domy. Existují přitom i alternativní možnosti zásobování pitnou vodou a likvidace odpadních vod, které jsou ekonomicky výhodnější a šetrnější z pohledu ochrany přírody. Nelze se odvolávat pouze na skutečnost, že tuto podmínku stanovil vodoprávní úřad ve svém stanovisku, neboť odpůrkyně mohla iniciovat změnu tohoto stanoviska. K vymezení trasy lokálního biokoridoru LBK X uvedl, že končí v oplocení rybářských sádek. Naopak není pravda, že by v trase původního biokoridoru bylo oplocení, neboť pole, kde byl původní biokoridor vymezen, přirozeně přechází do lesního pozemku, a pokud někdo oplotil některý sousední pozemek, učinil tak neprávem. V původní trase se pak nachází zatravněný pozemek, jehož využití pro účely biokoridoru je stále možné. Synergie biokoridoru a izolační zeleně je nesmyslná, neboť zvěř by preferovala jeho původní trasu. Jde o účelový a nepravdivý argument. Izolační zeleň má být umístěna podél pozemní komunikace, aby ji mohla oddělit od chráněných ploch. Dle názoru navrhovatele b) byl biokoridor LBK X vymezen jen formálně a odpůrkyně ve skutečnosti nemá zájem jej realizovat. Deklarované řešení přechodu LBK X přes silnici prostřednictvím přemostění představuje dle jeho názoru nefunkční a neekonomické řešení, které jen dokládá účelovost vymezení biokoridoru. Omezení zastavitelnosti pozemků p. č. X a X je podle navrhovatele a) nepřiměřené, neboť napadený územní plán ponechal k zastavění pouze 10 % jejich výměry. K vymezení koridoru pro silnici X navrhovatel b) uvedl, že není povinností vymezit koridor pro dopravní infrastrukturu přejímaný ze zásad územního rozvoje v územním plánu v plné šířce. Úlohou nižší územně plánovací dokumentace je naopak

vedení koridorů zpřesnit a konkretizovat její umístění s ohledem na místní podmínky. V této souvislosti odkázal na judikaturu správních soudů, a to rozsudky Krajského soudu v B. ze dne 17. 10. 2014, č. j. 66 A 3/2014 - 71, Krajského soudu v O. ze dne 14. 2. 2017, č. j. 73 A 4/2016 - 57, a Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011 - 526. Nelze opomenout, že v předchozím územním plánu byl koridor silnice vymezen v podstatně užším rozsahu a jeho rozšířením došlo k zásahu do jeho vlastnického práva a k omezení zastavitelnosti těchto pozemků oproti původnímu územnímu plánu. V této souvislosti odkázal na rozsudek zdejšího soudu ze dne 13. 9. 2013, č. j. 50 A 16/2013 - 97. Závěrem pak navrhovatel b) uvedl, že vymezení plochy izolační zeleně mimo plochu pro koridor silnice X je dle jeho názoru nevhodné, neboť může dojít k tomu, že silnice bude umístěna ve velké vzdálenosti od plochy určené pro izolační zeleň, která pak nebude plnit svůj účel.

Další vyjádření odpůrkyně

12. Ve vyjádření ze dne 25. 7. 2019 odpůrkyně na výzvu soudu sdělila, že při finální sazbě přílohy odůvodnění územního plánu došlo k formálnímu pochybení, neboť byla za bodem 1 oříznuta námitka č. 17 navrhovatele b). V důsledku toho chybělo vypořádání bodů 2 až 6 námítky navrhovatele b). Ve sdělení ze dne 19. 2. 2019, č. j. 027353/2019/KUSK, Krajský úřad S. kraje k podnětu na provedení přezkumného řízení územního plánu uvedl, že toto pochybení nemělo dopad na výslednou podobu územního plánu. Materiál, na základě kterého zastupitelstvo odpůrkyně rozhodlo o námitkách, byl totiž kompletní. Pořizovatel spolu s projektantem již provedli nápravu této vady a ke dni 25. 7. 2019 vystavili opravený dokument na internetových stránkách odpůrkyně včetně stručného vysvětlení. Listinnou podobu územního plánu opravit nelze, neboť byla předložena zdejšímu soudu. Odpůrkyně je přesvědčena, že se jednalo jen o formální pochybení nemající vliv na obsah územního plánu. K podání odpůrkyně doložila dokument obsahující vypořádání námitek v úplné podobě, v níž měl být předložen zastupitelstvu odpůrkyně.

Ústní jednání

13. Během jednání konaného dne 19. 8. 2019 setrvali účastníci na svých stanoviscích. Navrhovatel a) upřesnil petit jeho návrhu tak, že se domáhá rovněž zrušení územního plánu v části, kterou byla vymezena na pozemku p. č. X plocha s funkčním využitím PVX (plochy veřejných prostranství – s vyšším podílem zeleně; dále jen „PVX“) s možností využití jako parkoviště a dětské hřiště.

Podmínky řízení

14. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy (§ 101a s. ř. s., srov. též např. rozsudek NSS ze dne 18. 9. 2008, č. j. 9 Ao 1/2008 - 34), kterými jsou existence opatření obecné povahy, aktivní procesní legitimace navrhovatele a formulace závěrečného návrhu, resp. obecně splnění všech

formálních náležitostí návrhu (§ 101b odst. 2 s. ř. s.). Další podmínkou pak je včasnost návrhu (§ 101b odst. 1 s. ř. s.).

15. Územní plán se vydává na základě § 43 odst. 4 stavebního zákona formou opatření obecné povahy. V dané věci byl územní plán skutečně vydán formou opatření obecné povahy (usnesením zastupitelstva odpůrkyně č. 3/34/2018 ze dne 6. 4. 2018). Opatření obecné povahy bylo v souladu s § 173 odst. 1 správního řádu oznámeno veřejnou vyhláškou, která byla vyvěšena na úřední desku odpůrkyně dne 9. 4. 2018 a sejmuta dne 26. 4. 2018. Veřejná vyhláška byla vyvěšena po předepsanou patnáctidenní lhůtu, a územní plán tak nabyl účinnosti dne 24. 4. 2018. Napadený akt je tedy opatřením obecné povahy, které bylo řádně vydáno a je účinné. Tato podmínka řízení je splněna.
16. Aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení části opatření obecné povahy je podle § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Podle usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 – 120 (publ. pod č. X Sb. NSS), je v řízení o návrhu na zrušení územního plánu aktivně procesně legitimován vlastník pozemku, který je územním plánem regulován (viz bod 36 cit. usnesení). Oba navrhovatelé tvrdili, že napadeným opatřením obecné povahy bylo zkráceno jejich vlastnické právo. Navrhovatel a) doložil výpisem z katastru nemovitostí ze dne 10. 4. 2019, že je vlastníkem pozemku p. č. X. Navrhovatel b) tvrdil, že je vlastníkem pozemků p. č. X, X a X, což soud ověřil z veřejně dostupných údajů katastru nemovitostí (dostupné na <https://x>). Napadené části územního plánu přitom bezpochyby zahrnují i regulaci využití uvedených pozemků. Soud má proto za to, že navrhovatelé předložili relevantní tvrzení o dotčení své právní sféry a jsou aktivně legitimováni k podání návrhu na zrušení územního plánu.
17. Splněna je též podmínka formulace závěrečného návrhu, neboť navrhovatelé ve svých návrzích vymezili, čeho se domáhají. Návrhy obsahují i další náležitosti požadované § 101b odst. 2 s. ř. s. a jsou včasné, neboť byly podány v jednoleté lhůtě ode dne nabytí účinnosti územního plánu (§ 101b odst. 1 věta první s. ř. s.). Soud tedy mohl přistoupit k projednání věci samé.

Skutková zjištění

18. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že usnesením č. 3/7/2015 ze dne 30. 3. 2015 rozhodlo zastupitelstvo odpůrkyně o pořízení nového územního plánu. Usnesením č. 3/15/2016 ze dne 14. 1. 2016 zastupitelstvo odpůrkyně schválilo zadání územního plánu.
19. Dne 31. 1. 2017 se konalo společné jednání o návrhu územního plánu podle § 50 odst. 2 stavebního zákona. Ke společnému jednání uplatnil stanovisko městský úřad, který jako orgán ochrany přírody žádal, aby místní biokoridor LBK X byl veden v původní trase s ukončením k Ř. lesu, neboť navržené přeložení může v budoucnu kolidovat s okružní křižovatkou. V témž stanovisku dále městský úřad jako vodoprávní úřad požadoval, aby výstavba v nově navržených zastavitelných plochách byla podmíněna výstavbou vodovodních a kanalizačních řadů napojených na centrální čistírnu odpadních vod. Stanovisko ke společnému jednání, konkrétně požadavky orgánu ochrany přírody, bylo

dne 20. 3. 2017 předmětem dohody mezi odpůrkyní, pořizovatelem (obecní úřad odpůrkyně prostřednictvím autorizovaného architekta na základě § 6 odst. 2 stavebního zákona) a městským úřadem, podle níž bude ponechána změna biokoridoru LBK X na východní straně lokality H. a do územního plánu bude vložena podmínka k zajištění funkčnosti biokoridoru v místě křížení s navrženým obchvatem silnice X v podobě mostu či estakády s dostatečnou světlostí pro průchod migrujících živočichů. Biokoridor LBK X bude scelen s biocentrem LBC X.

20. Dne 31. 7. 2017 proběhlo veřejné projednání návrhu územního plánu podle § 52 stavebního zákona. Ve stanovisku ze dne 7. 8. 2017, č. j. 36391/2017-MURI/OŽP/00354, městský úřad jako orgán ochrany přírody již ve vztahu k lokálnímu biokoridoru LBK X žádné požadavky nevznsl. Vodoprávní úřad naopak nadále trval na vložení shora rekapitulovaného požadavku jako podmínky do textové části územního plánu.
21. K veřejnému projednání uplatnili námitky oba navrhovatelé. Navrhovatel a) v námitkách podaných dne 7. 8. 2017 brojil jednak proti přemístění lokálního biokoridoru na východní okraj lokality H., jednak proti zřízení veřejné zeleně a parkoviště v zastavitelné ploše ZX. Obdobně jako v návrhu namítal, že nedaleko biokoridoru LBK X již jeden biokoridor zřízen byl, je funkční a není důvod jej přemístit na jeho pozemek. V bezprostřední blízkosti navrhovaného koridoru má být vybudována přeložka silnice X, a biokoridor proto nemůže plnit svou funkci. Je navíc vyústěn v místě křížení s místní komunikací, před kterou končí. Zřízením biokoridoru a veřejné zeleně dojde k znehodnocení jeho pozemku, který nebude možné hospodářsky obdělávat a za tím účelem pronajímat. Jde o účelový krok, jehož skutečným cílem je vytvoření zelené bariéry pro obyvatele lokality H., k čemuž však nelze soukromé pozemky použít. Stejný účel by plnil i prostý pás zeleně. Navrhovatel a) také nesouhlasil se zřízením veřejné zeleně a parkoviště pro vlastníky přilehlých rodinných domů, neboť každý rodinný dům má vlastní zahradu s možností parkování a osázení. Není zde tedy pravděpodobný nedostatek zeleně, parkovacích míst a dětských hřišť.
22. Navrhovatel b) podal své námitky nejprve dne 31. 7. 2017, kdy mj. žádal o doložení odborného posouzení funkčnosti biokoridoru na západní straně H. a důvodů pro jeho přemístění na východní stranu. Další námitky navrhovatel b) podal dne 3. 8. 2017. Namítal zejména, že využití jeho pozemků p. č. X a X jako plochy bydlení v rodinných domech – příměstské je nerealizovatelné, neboť je na nich současně vymezen biokoridor a plochy zeleně, které zabírají takovou část pozemků, že pro bydlení zbývá jen asi 10 % jejich plochy. Předchozí územní plán vymezoval biokoridor i přeložku silnice X mimo pozemky navrhovatele b). Dochází k majetkové újmě spočívající ve snížení hodnoty pozemků. Nový biokoridor byl zřízen bez odborného posouzení a vyhodnocení důvodů, proč dosavadní biokoridor nevyhovuje. Izolační zeleň a biokoridor byly vymezeny, aniž by byly známy vlivy přeložky silnice X na životní prostředí. Na východní straně přeložky není žádná izolační zeleň plánována. Na novém biokoridoru a veřejné zeleni není veřejný zájem, neboť může pouze eliminovat negativní důsledky dopravního provozu. Plochy, na jejichž způsobu využití je veřejný zájem, měly být vymezeny na pozemcích obce, popř. pozemcích s nejnižší hodnotou. Městský úřad ve svém stanovisku požadoval vést biokoridor v původní trase. Jeho dohoda s pořizovatelem spočívá jen ve vložení podmínky k zajištění funkčnosti v místě křížení. Podle navrhovatele b) dále nebylo zdůvodněno, proč

je koridor přeložky rozšířen na 180 metrů, což překračuje zákonná ochranná pásma, a proč byl dřívější koridor nedostatečný. Navrhovatel b) proto žádal, aby jeho pozemky p. č. X a X byly zařazeny do ploch pro bydlení v rodinných domech – příměstské. Dále navrhovatel b) ve vztahu k pozemku p. č. X namítl, že podmínka napojení na veřejný vodovod a kanalizaci jej neumožňuje zastavět, neboť přístup k veřejné infrastruktuře je fakticky nerealizovatelný. Vodoprávní úřad navíc ve svém stanovisku tuto podmínku vyžadoval jen pro nově navržené zastavitelné plochy.

23. Usnesením č. 3/34/2018 ze dne 6. 4. 2018 zastupitelstvo odpůrkyně vydalo územní plán a rozhodlo o námítkách podaných k veřejnému projednání. Územní plán na pozemku navrhovatele a) vymezil směrem od severu: (1) plochu s funkčním využitím NZ; (2) plochu s funkčním využitím NSzp a současně plochu změn v krajině KX a lokální biokoridor LBK X; a (3) plochu s funkčním využitím PVX (plochy veřejných prostranství – s vyšším podílem zeleně) a současně zastavitelnou plochu ZX. Na pozemcích navrhovatele b) p. č. X a X územní plán vymezil směrem od západu: (1) plochu s funkčním využitím BI (plochy bydlení – v rodinných domech – příměstské; dále jen „BI“) a současně zastavitelnou plochu ZX; (2) plochu s funkčním využitím ZO a současně zastavitelnou plochu ZX; (3) plochu s funkčním využitím NSzp a současně plochu změn v krajině KX a lokální biokoridor LBK X; (4) plochu s funkčním využitím NZ; a (5) plochu s funkčním využitím DSX a současně zastavitelnou plochu ZX (dle str. 24 textové části výroku územního plánu jde o koridor pro přeložku silnice X). Na pozemku navrhovatele b) p. č. X územní plán vymezil plochu s funkčním využitím BI a současně zastavitelnou plochu ZX.
24. Rozhodnutí o námítkách navrhovatele a) odůvodnila odpůrkyně tím, že ze stavebního zákona neplyne povinnost dokládat externí odborné posudky. Za vymezení prvků územního systému ekologické stability odpovídá projektant, který musí spolupracovat s osobou s autorizací k jejich vymezování, což bylo dodrženo. Důvodem vymezení nového biokoridoru LBK X je snaha využít synergický efekt biokoridoru jako pásu pro migraci živočichů a zároveň pásu vzrostlé zeleně a stromoradií, který odcloní plánovanou přeložku silnice X od lokality H. Původní biokoridor na západní straně této lokality vede přes oplocené pozemky a neumožňuje migraci zvěře v dostatečné míře. V dosavadním územním plánu vymezené biocentrum LBC X nemůže být biokoridorem, neboť nemá pokračování na území obce S. Ohledně stanoviska ke společnému jednání byla dne 20. 3. 2017 uzavřena dohoda, že změna biokoridoru bude ponechána a do návrhu územního plánu bude vložena podmínka k zajištění funkčnosti v místě křížení s navrženou silnicí X, která byla odpůrkyní dodržena. Pozemek navrhovatele a) bude možné zemědělsky využívat v severní části, odpůrkyně jej také může odkoupit. Odpůrkyně nezastírá, že biokoridor je koncipován jako pás zeleně, jehož účelem je dosáhnout zmíněného synergického efektu. Přeložení biokoridoru nemá za cíl poškodit vlastníky pozemků, ale ochránit pásem izolační zeleně obyvatele lokality H. od negativních projevů automobilové dopravy. Dosavadní biokoridor končí na hranici správního území obce S. bez další návaznosti, což není v souladu s metodikou vymezování územního systému ekologické stability. Pás izolační zeleně má smysl budovat na okraji zástavby, pokud ji má chránit, a nikoliv „*uprostřed pole*“. Biokoridor je nutno vymezit tak, aby propojoval sousední biocentra. Do okamžiku realizace biokoridoru bude možné pozemky využívat jako doposud.

25. V rozhodnutí o prvních námitkách navrhovatele b) odpůrkyně zejména zopakovala, že není povinností dokládat odborné posudky a že důvodem vymezení biokoridoru LBK X byla snaha o využití synergického efektu. Uvedla, že samotná funkčnost biokoridoru záleží až na realizační fázi, nikoliv plánovací. Pokud nebude provedena výsadba zeleně a nevytvoří se nižší křovinné patro, zůstane biokoridor nefunkční. Územní plán toliko vytváří předpoklady pro jeho realizaci. V rozhodnutí o druhých námitkách navrhovatele b) odpůrkyně nejprve citovala odůvodnění územního plánu týkající se plochy změn v krajině KX. Uvedla dále, že podle územně analytických podkladů je biokoridor LBK nasměrován na severní okraj lokality H. Projektant proto měl jen dvě možnosti, a to zachovat současné řešení na západní straně této lokality, nebo biokoridor přemístit na východní stranu. Upřednostnil druhou variantu, neboť je zde možné využít synergický efekt. Požadavku na vymezení plochy bydlení nelze vyhovět, neboť výstavba rodinných domů a oplocení je neslučitelná s funkcí biokoridoru. Na propojení biokoridorů je veřejný zájem, který je větší než zájem navrhovatele b) na zhodnocení jeho pozemku. Proto byl biokoridor vymezen jako veřejně prospěšné opatření. Dále odpůrkyně zopakovala, že dosavadní biokoridor neumožňoval dostatečnou migraci zvěře. Posouzení vlivů přeložky silnice X bude teprve provedeno před územním řízením. Je urbanisticky neakceptovatelné a z hlediska hygienických požadavků na ochranu před hlukem nemožné, aby silnice II. třídy, kde je předpokládána vysoká dopravní zátěž, byla přímo přimknuta k plochám bydlení. Veřejný zájem spatřuje odpůrkyně v tom, že se vytvoří předpoklady pro odclonění silnice X od zástavby. Pokud bude výsadba stromů pečlivá a vytvoří se křovinné patro, lze předpokládat funkčnost biokoridoru i částečnou eliminaci negativních důsledků provozu. Dále odpůrkyně uvedla, že koridor silnice X je v šíři 180 metrů vymezen v čl. 138 Zásad územního rozvoje S. kraje, které musí být respektovány, nedojde-li ve výjimečných případech k dohodě na upřesnění koridoru. V dosavadním územním plánu je koridor vymezen pouze grafickou linkou o šíři uvažované komunikace, neboť v době jeho vydání zásady územního rozvoje ještě nebyly účinné.
26. Při jednání soud provedl důkaz hlavním výkresem územního plánu obce T. z roku 2005, z něhož plyne, že pozemek navrhovatele a) byl součástí plochy nezastavěného území OP – orná půda, plochy pro pěstování zeleniny. Pozemky navrhovatele b) p. č. X a X jsou součástí zastavitelné plochy OV X (všeobecné obytné v rozvojových plochách). Pozemek p. č. X je součástí zastavitelné plochy OVS (všeobecné obytné ve stávající zástavbě). Biokoridor LBK X je veden západně od zástavby v lokalitě H., kříží silnici mezi S. a T. a na severu ústí do biokoridoru na území sousední obce Ř. Dále je ve výkresu označena plocha pro rezervu pro přeložku silnice X, která vede mimo pozemky navrhovatelů.
27. Podle hlavního výkresu územního plánu obce T. z roku 2005 ve znění změny č. 1 vydané dne 10. 9. 2012 je koridor pro přeložku silnice vymezen jako plocha VX (D X) s obdobným průběhem, přičemž na křížení se silnicí mezi S. a T. je vyznačena kruhová křižovatka. Koridor je oproti napadenému územnímu plánu vyznačen v užší šíři. Trasa biokoridoru LBK X zůstala nezměněna, stejně jako druh ploch vymezených na pozemcích navrhovatelů.
28. Zásady územního rozvoje S. kraje v bodě 138 stanoví, že úkolem územního plánování je zajistit vymezení a územní ochranu koridorů pro dopravní stavby, a to pro silnice II. (III.) třídy koridor v šířce 180 m. Dále stanoví, že šířky mohou být proměnné, resp. menší

v závislosti na podmínkách průchodu koridoru daným územím s ohledem na jeho hodnoty a konfiguraci terénu.

29. Z výpisu z katastru nemovitostí pro listu vlastnictví č. X pro k. ú. T. u Ř. soud zjistil, že navrhovatel a) je výlučným vlastníkem pozemku p. č. X. Z nájemní smlouvy ze dne 24. 2. 1998 uzavřené mezi navrhovatelem a) jako pronajímatelem a společností Z. S. a.s. jako nájemcem vyplynulo, že navrhovatel a) uvedený pozemek spolu s ostatními pronajal za účelem zemědělského hospodaření uvedené společnosti.
30. Soud provedl rovněž důkaz fotografiemi, které ke svému návrhu předložil navrhovatel a). Soud z nich zjistil, že byly pořízeny v místě křižovatky ulic P. a N. H. a toto místo také převážně zobrazují. Na fotografiích č. 7 až 10 je zachycen pohled směrem na sever od této křižovatky, avšak samotná severní část původní trasy biokoridoru na nich není viditelná. K návrhu navrhovatele b) dále soud provedl důkaz fotografií předloženou během ústního jednání. Tato fotografie zachycuje severní část původního biokoridoru v části, v níž se stýkal s lesními pozemky. Je z ní patrná existence oplocení a zástavby v této části lokality H. Existenci oplocení a zástavby v severní části původní trasy biokoridoru dále potvrzují i letecké snímky a fotografické záběry severní části lokality H. z roku 2016 nacházející se na stránkách www.mapy.cz, jejichž obsahem soud během jednání rovněž provedl důkaz.
31. Na návrh navrhovatele b) soud rovněž provedl důkaz leteckým snímkem severní části lokality H. z roku 2012 na stránkách www.mapy.cz. Vyplynulo z něj, že v době pořízení snímku se v trase biokoridoru LBK X nenacházelo oplocení zachycené na pozdějších snímcích z roku 2016. Ze snímku je rovněž patrná počínající zástavba severní části H. v různém stupni rozestavěnosti. Na snímcích téhož místa z roku 2003 jsou zachyceny pouze stavby (chatová zástavba) v nejsevernější části lokality, není přitom rozeznatelné, zda již v této době byly tamější pozemky oploceny.
32. Soud dále provedl důkaz přílohou územního plánu, jejímž obsahem je vypořádání námitek, ve verzi, která byla dne 24. 7. 2019 dostupná na internetových stránkách odpůrkyně. Na str. 40 začíná vypořádání námitek navrhovatele b) označené č. 17 a bodem 1. Na str. 41 je ukončeno a str. 42 již obsahuje vypořádání námitek č. X podané odlišnou osobou. Obsah odpovídá obsahu odůvodnění územního plánu, jak bylo soudu předloženo se správním spisem.
33. Z internetové stránky odpůrkyně týkající se územního plánu ve stavu ke dni 26. 7. 2019 dále soud zjistil, že u odkazu na přílohu č. II.A odůvodnění územního plánu je uvedena poznámka, že během přezkumného řízení bylo zjištěno, že při finální sazbě tohoto dokumentu došlo k oříznutí textu námitek č. X o dílčí body X až X. Tato chyba byla v dokumentaci opravena.
34. Z dokumentu předloženého odpůrkyní k podání ze dne 25. 7. 2019, který obsahuje vypořádání námitek v podobě, ve které mělo být podle tvrzení odpůrkyně předloženo zastupitelstvu k rozhodnutí, soud zjistil, že je oproti vypořádání námitek ve verzi předložené soudu se správním spisem o 7 stran delší. Na str. 41 až 48 jsou pod č. X vypořádány námitek navrhovatele b) rozdělené do 6 dílčích bodů, přičemž další námitka č. X začíná až na str. 48. Na str. 47 a 48 se odpůrkyně zabývala zejména námitkou

navrhovatele b), že zástavba na pozemku p. č. X nemá být podmíněna výstavbou vodovodního a kanalizačního řádu. Uvedla, že tento požadavek byl vznesen ve stanovisku vodoprávního úřadu při společném projednání územního plánu. Pořizovatel se s ním ztotožňuje, neboť v širším zázemí P. je ve 21. století napojení na centrální vodovod a kanalizaci standardem. Podmínka není v rozporu s tímto stanoviskem, neboť územní plán nerozlišuje nově vymezené a přebírané zastavitelné plochy. Pořizovatel zvažoval odlehlost lokality a těžkosti s napojením, ale stanovisko bylo v tomto směru jednoznačné.

35. Soud dále ze sdělení Krajského úřadu S. kraje ze dne 19. 2. 2019, č. j. 027353/2019/KUSK, zjistil, že navrhovatel b) podal dne 3. 12. 2018 podnět k přezkumnému řízení ve věci územního plánu, v němž mj. namítal, že se odpůrkyně vypořádala toliko s jednou ze šesti jeho námitek. Krajský úřad konstatoval, že kompletní vypořádání námitek včetně všech šesti námitek navrhovatele b) bylo v průběhu projednávání územního plánu řádně rozesláno dotčeným orgánům. Rovněž zastupitelé odpůrkyně měli k dispozici úplný dokument. Podle sdělení pořizovatele došlo pouze k chybě při exportu do formátu PDF a umístění na internetové stránky odpůrkyně. Toto pochybení nemělo dopad na výsledné vypořádání, jehož výsledek se odrazil na konečné podobě územního plánu.
36. Provádění dalších důkazů označených v návrzích a ve vyjádřeních odpůrkyně soud shledal nadbytečným. Jedná se z větší části o listiny, jež jsou součástí správního spisu, který měl soud k dispozici a jehož obsah není předmětem dokazování (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 – 117, publ. pod č. X Sb. NSS); podstatná část správního spisu byla při jednání soudu referována, účastníci žádné námítky k rozsahu referátu nevznесли. Ostatní důkazy byly navrhovatel [mapový podklad z internetových stránek S. kraje předložený navrhovatelem a), výřez z předchozího územního plánu odpůrkyně ve znění změny č. 1 a kopie katastrální mapy zobrazující pozemky navrhovatele b)] a odpůrkyní (územní plán obce S. a územně analytické podklady městského úřadu) navrženy k prokázání skutečností, které nejsou rozhodné pro posouzení věci samé.

Posouzení věci

37. Při rozhodování o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je soud vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.). Při přezkoumání návrhu soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 s. ř. s.). Navrhovatel b) se tedy mylí, domnívá-li se, že soud vychází ze stavu v době jeho rozhodování. Jím citovaný rozsudek NSS ze dne 14. 10. 2011, č. j. 5 Ao 5/2011 – 27, je nepřipadný, neboť se vztahoval k právní úpravě řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy účinné před novelizací zákonem č. 303/2011 Sb., jímž byl do § 101b s. ř. s. vložen výše citovaný odstavec třetí.
38. Krajský soud v P. přezkoumal územní plán v napadeném rozsahu a v mezích uplatněných návrhových bodů (§ 101d odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že návrh navrhovatele a) je nedůvodný a návrh navrhovatele b) je důvodný z části.

39. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách navrhovatele a). Územní plán jako opatření obecné povahy obsahuje dvojí odůvodnění: vlastní odůvodnění a odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Vlastní odůvodnění odráží nejen odborné požadavky, ale též požadavky politické povahy. Oproti tomu rozhodnutí o námitkách je formálně konstruováno jako rozhodnutí ve smyslu § 67 správního řádu a materiálně jím mají být vypořádány námitky směřující k ochraně práv, povinností nebo zájmů souvisejících s výkonem vlastnického či jiného práva. Povaha námitek umožňuje podatelci individualizovat v základních rysech právní a skutkové důvody, jež uplatňuje, a umožňuje též o takových námitkách individualizovaně rozhodnout. Odůvodnění rozhodnutí o námitkách tedy předkládá právní a skutkové důvody, pro něž je třeba z pozice veřejné moci zasáhnout do práv, povinností či zájmů konkrétních subjektů individualizovaných konkrétními námitkami (srov. přiměřeně body 29 až 31 nálezů Ústavního soudu ze dne 8. 11. 2018, sp. zn. I. ÚS 178/15, dostupný na [http: X](http://X). Na odůvodnění rozhodnutí o námitkách je proto zásadně třeba klást stejné požadavky jako v případě klasických správních rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu). Musí z něho být seznatelné, z jakého důvodu považuje odpůrce námitky uplatněné oprávněnou osobou (§ 52 odst. 2 stavebního zákona) za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje skutečnosti předešlé oprávněnou osobou za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010 – 169, publ. pod č. X Sb. NSS). Je nicméně nutno zohlednit, že odůvodnění rozhodnutí o námitce je součástí odůvodnění celého opatření obecné povahy, a proto je třeba je vnímat v souvislostech. Odůvodnění rozhodnutí o námitce netrpí nepřezkoumatelností, je-li z odůvodnění rozhodnutí o námitce a potažmo z odůvodnění celého opatření obecné povahy zřejmé, jak byla daná problematika uvedená v námitce řešena (srov. rozsudky NSS ze dne 9. 12. 2016, č. j. 8 As 89/2016 – 48, ze dne 20. 8. 2015, č. j. 9 As 18/2015 – 101, či ze dne 30. 7. 2015, č. j. 8 As 47/2015 – 44).
40. Navrhovatel a) ve svém návrhu jen velmi obecně odkazuje na náležitosti rozhodnutí podle § 68 odst. 2 a 3 správního řádu, které vyjmenovává, aniž by konkretizoval, v čem přesně má nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívat (jaké konkrétní důvody a úvahy rozhodnutí postrádá či jaké námitky nebyly vypořádány). Platí přitom, že míra precizace (nebo naopak obecnosti) návrhových bodů, jimiž je soud vázán (§ 101d odst. 1 s. ř. s.), určuje i to, s jakou mírou konkrétnosti k jejich posouzení soud přistoupí (srov. např. judikaturu citovanou v bodě 57 již zmíněného rozsudku NSS ve věci sp. zn. 8 As 89/2016). Soud tedy jen obecně uvádí, že právní ustanovení, na základě kterých byl vydán územní plán i rozhodnutí o námitkách navrhovatele a), jsou zřejmá přímo z veřejné vyhlášky, kterou byl územní plán oznámen, a z úvodu rozhodnutí o námitkách (příloha č. 3 k příloze č. II.A územního plánu). Důvody výroku, podklady rozhodnutí a úvahy odpůrkyně jsou uvedeny na str. 50 a 51 tohoto dokumentu.
41. Není pravdou, že by se odpůrkyně opomněla vypořádat s těmi námitkami navrhovatele a), které se týkaly vymezení plochy změn v krajině KX a lokálního biokoridoru LBK X. Odpůrkyně zdůvodnila, proč není potřeba dokládat odborné posudky, uvedla důvody přemístění biokoridoru LBK X a proč bylo jeho dosavadní umístění nevyhovující. Vyvrátila také navrhovatelovu námitku ohledně stanoviska ke společnému jednání, vyjádřila se k jeho názoru o nemožnosti hospodářského využití pozemků a údajné účelovosti vymezení biokoridoru a konečně i vysvětlila, proč právě na jeho pozemku je

nutno ochrannou zeleň i biokoridor zřídit (viz bod 24). K námitce, že biokoridor nemůže plnit svůj účel s ohledem na blízkost koridoru přeložky silnice X, se sice na tomto místě odpůrkyně přímo nevyslovila, nicméně vypořádala obdobnou námitku navrhovatele b), která se také týkala funkčnosti nového biokoridoru, ke které zdůraznila, že jeho funkčnost je závislá teprve na realizační fázi (viz str. 24 přílohy č. II.A územního plánu). I odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatele b) je přitom součástí odůvodnění celého územního plánu.

42. Navrhovatel a) v námitkách rovněž brojil proti zřízení veřejné zeleně, dětských hřišť a parkoviště na svém pozemku pro potřeby obyvatel lokality H., jinými slovy brojil proti vymezení zastavitelné plochy ZX a plochy s funkčním využitím PVX v jižní části pozemku navrhovatele a). V námitkách uváděl, že se v lokalitě nacházejí rodinné domy se zahradami, na nichž je možné parkovat a osázet je zelení, nikoliv bytové domy, u nichž lze pochopit potřebu veřejné zeleně, dětského hřiště či parkovacích míst. Tato námitka se evidentně netýkala biokoridoru LBK X, nýbrž zastavitelné plochy ZX a plochy s funkčním využitím PVX. Právě tato plocha je totiž určena k využití jako veřejná zeleň, dětské hřiště a parkoviště určené pro navazující plochy (viz str. 66 přílohy č. I.A územního plánu), přičemž byla rovněž vyznačena jako parkoviště ve výkresu koncepce veřejné infrastruktury (příloha č. I.B2b územního plánu). Navrhovateli a) lze přisvědčit v tom ohledu, že odůvodnění rozhodnutí o námitkách se s podstatou uvedené námitky míjí, neboť odpůrkyně zde opět argumentuje pouze synergickým efektem biokoridoru a izolační zeleně, ačkoliv zeleň v ploše PVX primárně jako izolační vymezena nebyla a biokoridor se zde také nenachází.
43. Nicméně z odůvodnění samotného územního plánu plyne, že důvodem vymezení zastavitelné plochy ZX byla snaha o dodržení § 7 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o požadavcích na využívání území“), neboť v lokalitě H. je poměrně hustá zástavba rodinných domů a chybí zde plocha s možností realizace dětského hřiště či drobné plochy veřejné zeleně. Plocha je vymezena na okraji lokality v návaznosti na trasu biokoridoru (viz str. 50 přílohy č. II.A územního plánu). Dále z odůvodnění územního plánu plyne, že plocha s funkčním využitím PVX byla vymezena za účelem zdůraznění funkce zeleně v rozšířených uličních prostorách (viz str. 85 téhož dokumentu). Z odůvodnění územního plánu jako celku je tedy zřejmé, proč byly uvedené plochy vymezeny a proč navrhovatelově námitce nebylo možné vyhovět. Plocha veřejného prostranství (včetně s tím spojené zeleně, dětského hřiště, parkoviště a jiného přípustného využití takových ploch) totiž podle odpůrkyně – alespoň z hlediska požadavků § 7 vyhlášky o požadavcích na využívání území – v dané lokalitě chybí, což vyvrací navrhovatelovy domněnky o nepotřebnosti uvedených prvků. Potřeba veřejné zeleně je navíc zdůvodněna tím, že byla vymezena jako uliční, a nikoliv pro potřeby obyvatel rodinných domů, jak namítá navrhovatel. Má navazovat na biokoridor, jehož nutnost odpůrkyně také řádně zdůvodnila. I s ohledem na stručnost navrhovatelovy námitky lze takové odůvodnění považovat za adekvátní. Odůvodnění územního plánu v části týkající se vymezení zastavitelné plochy ZX a plochy s funkčním využitím PVX v jižní části pozemku navrhovatele tak i přes zmíněný nedostatek rozhodnutí o námitkách navrhovatele a) nelze označit za nepřezkoumatelné. Námitka je nedůvodná.

44. K dalším návrhovým bodům, jimiž navrhovatelé brojí proti vymezení lokálního biokoridoru, plochy změn v krajině a různých ploch s rozdílným způsobem využití na jejich pozemcích a navrhovatel b) rovněž proti míře upřesnění koridoru pro silnici X a vhodnosti podmínění výstavby připojením na centrální kanalizaci a vodovod, je na tomto místě třeba předeslat, že se týkají primárně přezkumu proporcionality obsahu územního plánu. Judikatura v této souvislosti dospěla k závěru, že zkoumat proporcionalitu řešení zakotveného v územním plánu může soud pouze v případě, že se k ní již vyjádřil odpůrce v procesu přípravy územního plánu na základě podané námítky či připomínky. Podle rozsudku NSS ze dne 7. 10. 2011, č. j. 6 Ao 5/2011 – 43, totiž *„není možné po soudu požadovat, aby provedl odbornou úvahu ve směru vážení důležitých veřejných zájmů či veřejného zájmu a ochrany vlastnictví navrhovatelů, aniž by tuto úvahu před ním provedl příslušný správní orgán. Nejvyšší správní soud by takovýto postup považoval za rozporný s ústavní zásadou dělby moci, s právem na samosprávu i s ochranou právní jistoty dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územně plánovací dokumentace a nyní tuto územně plánovací dokumentaci respektují. Nepodáním připomínek k otázce přiměřenosti zásahu do práv navrhovatelů napadeným opatřením obecné povahy (tedy k otázce proporcionality) bez objektivních důvodů se účastníci sami zbavili možnosti, aby jejich připomínky byly náležitě vypořádány správním orgánem a aby poté o zákonnosti takového vypořádání rozhodl soud.“* Jinými slovy soudům nepřísluší hodnotit proporcionalitu přijatého řešení v první linii. Mohou pouze posoudit, jak se s touto otázkou vypořádal v odůvodnění územního plánu odpůrce, který je tak zpravidla povinen učinit pouze na základě námítky, kterou v rámci procesu pořizování územního plánu vznesl oprávněný navrhovatel. V rámci každého návrhového bodu je tedy potřeba posoudit, zda konkrétní námitka týkající se přiměřenosti regulace byla navrhovatelem uplatněna rovněž v procesu přijímání územního plánu.
45. Pokud jde o proporcionalitu zásahu do vlastnického práva, z ustálené judikatury NSS dále plyne, že každý zásah do výkonu vlastnických práv, k němuž dochází v průběhu procesu územního plánování, musí být proveden za dodržení zásady subsidiarity a minimalizace zásahu. Musí tedy mít ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvody a může být činěn jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě k zamýšlenému cíli, a to nediskriminačním způsobem a s vyloučením svévole (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 – 120). K přezkumu přiměřenosti je však třeba v rámci soudního přezkumu přistupovat s nejvyšší opatrností a zdrženlivostí a posuzovat ji v kontextu práva obce na samosprávu, které neoddělitelně obsahuje i právo uspořádat své územní poměry podle vlastních představ v zákonem vymezených mantinelech. Úkolem soudu není určovat, jakým způsobem má být určité území využito a aktivně tak dotvářet územní plánování, ale pouze korigovat extrémy (srov. např. rozsudek NSS ze dne 31. 8. 2011, č. j. 1 Ao 4/2011 – 42, zejm. body 32 a 44). Platí též, že vlastník pozemků nemá právní nárok na stanovení takových podmínek využití a rozvoje plochy, které by plně vyhovovaly jeho soukromým zájmům (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 Ao 2/2011 – 17, bod 65). Volba a konkrétní podoba využití určitého území je výsledkem politické procedury v podobě schvalování zadání a následně pořizovatelem zpracovaného návrhu územního plánu (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 9. 2017, č. j. 5 As 248/2015 – 38, bod 29, a tam citovaný rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007 – 73, publ. pod č. X Sb. NSS).

46. Soud se nejprve zabýval skupinou námitek směřujících vůči vymezení biokoridoru LBK X. Jejich podstata spočívá v názoru navrhovatelů, že biokoridor měl být ponechán v původní trase podle dřívějšího územního plánu (na západní straně lokality H.) a neměl být přemístěn právě na jejich pozemky. Jinými slovy se tedy domnívají, že k novému vymezení biokoridoru nebyl dán dostatečný (ústavně legitimní a o zákonné cíle opřený) důvod a že vymezení v původní trase bylo šetrnějším způsobem, jak dosáhnout sledovaného cíle. Podle § 4 odst. 2 věty druhé zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), je vytváření územního systému ekologické stability, jehož součástí jsou i místní (tedy lokální) biokoridory [viz § 1 písm. b) a § 2 odst. 1 vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „prováděcí vyhláška“], ve veřejném zájmu. Biokoridor je prováděcí vyhláškou definován jako „*území, které neumožňuje rozhodující části organismů trvalou dlouhodobou existenci, avšak umožňuje jejich migraci mezi biocentry a tím vytváří z oddělených biocenter síť*“ [viz již zmíněný § 1 písm. b) prováděcí vyhlášky]. Smyslem vytváření biokoridorů je tedy propojení jednotlivých biocenter [tj. biotopů, které umožňují trvalou existenci přirozených či přírodě blízkých ekosystémů, viz § 1 písm. a) prováděcí vyhlášky] tak, aby mezi nimi byla zajištěna migrace organismů.
47. Z odůvodnění územního plánu (viz str. 82 a 83 přílohy č. II.A) plyne, že ke změně trasy biokoridoru LBK X došlo v zásadě ze dvou hlavních důvodů: jednak je v severní části lokality H. provedena zástavba, která způsobuje neprůchodnost dosavadního biokoridoru, a jednak bude biokoridor na východní straně této lokality (společně s izolační zelení) současně plnit funkci opatření, které může eliminovat rozsah negativních důsledků provozu plánované přeložky silnice X. V odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatelů k tomu odpůrkyně doplnila, že dosavadní řešení vede přes oplocené pozemky, což neumožňuje migraci zvěře v dostatečné míře, a že končí na území obce S. bez další návaznosti. K novému vymezení biokoridoru vedla odpůrkyně snaha o využití synergického efektu, neboť biokoridor jako pás pro migraci živočichů tvořený vzrostlou zelení plní i funkci izolační zeleně odčloňující lokalitu H. od navržené silnice X.
48. Navrhovatel a) namítal, že původní biokoridor mohl být nadále využíván, neboť nevedl přes oplocené pozemky. Této argumentaci nelze přisvědčit. Navrhovatelem a) předložená fotodokumentace totiž zachycuje toliko jižní část bývalého biokoridoru, tj. zejména místo křižovatky ulic P. a N. H. Není z ní však vůbec patrný stav v severní části, tedy právě v místě, kde se nachází zastavěné území odpůrkyně. Své tvrzení tedy navrhovatel a) neprokázal. Nadto migraci organismů vedle oplocení brání i zástavba a oplocení v severní části bývalého biokoridoru, jejíž existence byla zjištěna dokazováním. Jak správně uvedla odpůrkyně, biokoridory je nutno vymezovat tak, aby propojovaly biocentra – tedy aby byl naplněn jejich smysl (viz výše). Není-li dosavadní biokoridor schopen zajistit migraci mezi biocentrem LBC X a dalším biokoridorem LBK, na který navazuje biocentrum M. v městě Ř. (viz. str. 82 přílohy č. II.A územního plánu), bylo na místě vymezit jej jinde. S navrhovatelem a) tak nelze souhlasit v tom, že původní biokoridor má návaznost na území obce S. Ta je vyloučena právě existující zástavbou a oplocením, jež blokuje jeho vyústění do biokoridoru LBK, který na území obce S. dále navazuje (viz koordinační výkres). Není proto již relevantní, že plochy vymezené územním plánem na západním

okraji lokality H. by z hlediska svého funkčního využití jako biokoridor mohly teoreticky sloužit, přičemž by navazovaly na biocentrum LBC X.

49. Navrhovatelé dále z různých důvodů namítali, že nové vymezení biokoridoru právě na jejich pozemcích je nevhodné. K tomu je však třeba uvést, že s ohledem na územně analytické podklady (propojení biokoridoru LBK na severní straně lokality H. s biocentrem LBC X) zde byly dvě alternativy vymezení biokoridoru, tj. na západní, nebo na východní straně této lokality [viz odůvodnění rozhodnutí o druhých námitkách navrhovatele b) rekapitulované v bodě 25], což ostatně navrhovatelé nezpochybňují. Bylo tedy na odpůrkyni, aby v souladu se zásadami územního plánování, zásadou přiměřenosti a minimalizace zásahů do práv jednotlivců sama určila a odůvodnila, v jaké trase bude biokoridor veden. K jednotlivým námitkám lze přitom uvést následující.
50. Pokud jde o námitku navrhovatele a), že biokoridor nemůže plnit svou funkci, neboť je vymezen v blízkosti koridoru silnice X, lze souhlasit s názorem odpůrkyně, že funkčnost biokoridoru je závislá až na realizační fázi, tedy zejména na tom, v jakém rozsahu a kvalitě bude biokoridor založen. Jeho funkčnost *a priori* nelze v tuto chvíli vyloučit ani popřít. Nelze předjímat ani vzdálenost biokoridoru od trasy plánované silnice X. Koridor této silnice je vymezen v šířce, jež několikanásobně přesahuje šířku ochranného pásma silnice II. třídy. Koridor má v místě biokoridoru šířku 180 metrů (viz hlavní výkres a např. str. 65 přílohy č. II.A územního plánu), zatímco ochranné pásmo činí 15 metrů od osy vozovky, tj. celkem 30 metrů [srov. § 30 odst. 2 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů]. Míra funkčnosti biokoridoru se tedy bude odvíjet hlavně od toho, kde přesně bude v budoucnu silnice X umístěna. Nelze přitom opomenout skutečnost, že podle regulativů prostorového uspořádání zastavitelné plochy ZX, v níž je koridor silnice vymezen, musí být zachována plná funkčnost skladebných částí územního systému ekologické stability (viz str. 24 přílohy č. I.A územního plánu). Navrhovatel a) ostatně nepředkládá žádné důkazy, které by svědčily o tom, že funkčnost biokoridoru je v důsledku vymezení koridoru silnice X *a priori* vyloučena. Totéž by platilo i ve vztahu k dílčí námitce uplatněné v replice, podle níž biokoridor nebude plnit své funkce z důvodu blízkosti plochy pro parkoviště. Tato námitka však byla poprvé uplatněna až v řízení před soudem a navíc ještě opožděně, a soud se jí proto nemohl blíže zabývat.
51. Navrhovatel a) dále namítl, že biokoridor končí před pozemní komunikací a nemá vyústění. Ani s tím nelze souhlasit. Z hlavního výkresu je patrné, že biokoridor LBK X vede přes pozemní komunikaci na pozemku p. č. X (ulice P.) a dále na jih, kde navazuje na biocentrum LBC X. Navrhovateli a) by bylo lze přisvědčit toliko v tom, že není nijak specificky řešen přechod přes tuto silnici (ulici P.), tedy migrující živočichové budou muset přes ni přecházet bez existence specifického zabezpečení (jde o cca 5 m širokou obousměrnou silnici nacházející se v obci, platí zde tedy snížený rychlostní limit). Je však třeba současně dodat, že naprosto identickým nedostatkem trpí i biokoridor v původní trase, neboť rovněž ten je veden přes tutéž silnici bez jakéhokoliv zvláštního opatření k ochraně živočichů a bezpečnosti silničního provozu. Dvoupruhové silnice jsou považovány za polopropustnou bariéru, která nevyžaduje žádné mimoúrovňové křížení a jiná nákladná řešení, biokoridor může být v těchto místech nespojitý (viz Metodiku vymezení územního systému ekologické stability zpracovanou Ministerstvem životního

prostředí v březnu 2017, publikována jako příloha Věstníku Ministerstva životního prostředí 5/2017, s. 89). Biokoridor následně zaústí do biocentra LBC X, které křížuje vymezený koridor pro přeložku silnice X, přičemž toto křížení je výslovně řešeno v územním plánu. Podmínkou využití ploch vymezených pro územní systém ekologické stability je mj. zajištění funkčnosti biocentra LBC X v místě křížení s navrženou silnicí X prostřednictvím mostu s dostatečnou světlostí pro průchod migrujících organismů [viz str. 48 přílohy č. I.A územního plánu, odstavec 80, podmínka c)]. Co se týče další dílčí námítky, podle níž tvar původního biokoridoru zajišťoval hladší migraci zvěře, lze uvést, že navrhovatel a) obdobnou námítku při projednání územního plánu nevznnesl, ač mu v tom nic nebránilo. Soudu tedy nepřisluší, aby se jí nyní poprvé zabýval. V daném případě soud nemůže jako první hodnotit, zda je ten či onen tvar biokoridoru vhodnější pro migraci organismů.

52. Navrhovatel a) konečně namítl, že považuje zřízení biokoridoru za účelové. Také tomu nelze přisvědčit. Navrhovatel a) nepředkládá žádné argumenty, proč by izolační zeleně odcloňující zástavbu od plánované přeložky silnice nemohla současně sloužit i jako biokoridor. Soud naopak považuje úvahu odpůrkyně o synergickém efektu biokoridoru a izolační zeleně za racionální a v souladu se shora zmíněnou zásadou subsidiarity a minimalizace zásahu. Pokud může být biokoridor vytvořen na pozemcích, na nichž je třeba tak jako tak vymezit plochu veřejné zeleně, vedlo by jeho vymezení na jiných pozemcích (na západ od lokality H.) k nadbytečnému omezování práv jiných vlastníků. Jinak řečeno, došlo by k zásahu do vlastnických práv jiných osob, ačkoliv by mohl být proveden šetrnějším způsobem – tj. v místě, kde již pozemky z jiných důvodů (ochrana před vlivy přeložky silnice) musí být předmětem zvýšené regulace (výsadba zeleně, viz podmínky využití plochy změn v krajině KX na str. 47 přílohy č. I.A územního plánu). Jedním z omezení plynoucích z vymezení plochy pro prvek územního systému ekologické stability je totiž i zákaz rozšiřování ploch orné půdy a změn kultur na méně stabilní [viz str. 48 přílohy č. I.A územního plánu, odstavec 80, podmínka a), bod 5].
53. Navrhovatel b) namítl, že odpůrkyně nezdůvodnila, v čem spočívá veřejný zájem na vymezení biokoridoru. To však není pravda. Z odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatele b) je zřejmé, že veřejný zájem je dán na propojení biokoridoru LBC s biocentrem LBC X a že jej lze dosáhnout pouze vedením biokoridoru na západní nebo východní straně lokality H. Přiklonění k druhé variantě [tj. vedení biokoridoru právě přes pozemky navrhovatele b)] pak odpůrkyně odůvodnila veřejným zájmem na odclonění obytné zástavby od negativních důsledků provozu na plánované přeložce silnice X, k němuž bude biokoridor také sloužit. K tomu lze jen dodat, že úkolem územního plánování je rovněž stanovení podmínek pro kvalitní bydlení a ochrana území před negativními vlivy záměrů [viz § 19 odst. 1 písm. i) a m) stavebního zákona] a že, jak již bylo výše uvedeno, vytváření územního systému ekologické stability je ve veřejném zájmu.
54. Navrhovatel b) dále odkazoval na stanovisko ke společnému jednání, v němž orgán ochrany přírody požadoval vedení biokoridoru v původní trase. Lze uvést, že důvodem nesouhlasného stanoviska byla skutečnost, že přemístění biokoridoru může v budoucnu kolidovat s okružní křižovatkou. Následně proběhlo dne 20. 3. 2017 dohodovací jednání, na němž byla tato výhrada vypořádána tím, že do územního plánu bude vložena podmínka zajištění funkčnosti biokoridoru v místě křížení s navrženým obchvatem silnice X, čemuž

odpovídá i vypořádání stanoviska na str. 7 odůvodnění územního plánu (příloha č. 1 k příloze č. II.A územního plánu). K příslušné úpravě územního plánu poté skutečně došlo [viz str. 48 přílohy č. I.A územního plánu, odstavec 80, podmínka c)]. Ve stanovisku k veřejnému projednání návrhu územního plánu již orgán ochrany přírody nevzněl proti nově vymezenému biokoridoru žádné námitky. Navrhovateli b) tedy nelze přisvědčit v tom, že orgán ochrany přírody s přemístěním biokoridoru nesouhlasil nebo že by odpůrkyně při vypořádání jeho stanoviska toliko poukázala na názor autorizované osoby. K dílčí námitce, že biokoridor je ohrožen plánovanou křižovatkou, soud jen ve stručnosti odkazuje na právě uvedené – pro případ, že k její výstavbě dojde, je v územním plánu stanovena podmínka, že v místě křížení bude funkčnost biokoridoru zajištěna mostem či estakádou.

55. Pokud jde o ostatní námitky navrhovatele b), je nutno konstatovat, že je v průběhu projednávání územního plánu nevzněl. Soudu tedy nepřisluší posuzovat (aniž by se k tomu předtím vyjádřila odpůrkyně), zda je lepší vést biokoridor přes pole, anebo pásem zeleně (což je věcí realizace biokoridoru), či zda provoz rybářské chaty a autobusové zastávky mohou jeho funkce negativně ovlivňovat. Jen nad rámec nicméně soud dodává, že jak již bylo výše uvedeno (viz bod 50), v této fázi ještě nelze *a priori* posuzovat vliv přeložky silnice X na funkčnost biokoridoru a že územní plán podmiňuje její výstavbu zachováním funkce prvků územního systému ekologické stability. Sám navrhovatel b) ostatně na široké vymezení koridoru přeložky upozorňuje. Co se týče rybářské chaty a souvisejícího zázemí sádek, podle hlavního výkresu je biokoridor veden mimo zastavěné území, na němž se tyto objekty nacházejí, což bylo ověřeno i konfrontací s leteckou mapou této části území na serveru www.mapy.cz. Totéž platí o autobusové zastávce, která je podle výkresu koncepce veřejné infrastruktury – dopravní infrastruktury umístěna více než 50 metrů na západ od místa, kde biokoridor přechází silnici spojující obce T. a S.

56. Soud tedy shrnuje, že dílčím námitkám navrhovatelů proti vymezení biokoridoru LBK X nepřisvědčil. Navrhovatelům se nepodařilo vyvrátit důvody, pro něž byl biokoridor na jejich pozemky přemístěn, a jimiž jsou zejména nedostatečná průchodnost původního biokoridoru a vhodnost využití synergického efektu spočívajícího v současném odclonění obytné lokality H. od plánované přeložky silnice X, ani přednést jiné relevantní argumenty svědčící o nedodržení zásady subsidiarity a minimalizace zásahu ze strany odpůrkyně. Odpůrkyně zcela správně poukázala při jednání soudu na skutečnost, že návrh územního systému ekologické stability byl zpracován k tomu odborně kvalifikovanou osobou, která je držitelkou osvědčení opravňujícího ji k projektování ÚSES, čímž je v obecné rovině garantována funkčnost systému. Navrhovatelé sice zpochybňují funkčnost biokoridoru v nové trase, ovšem na podporu jejich výhrad nepředložili žádné stanovisko zpracované odborně kompetentní osobou. Tyto výhrady je tak třeba považovat za odborně nepodložené a vyhodnotit je pouze jako laickou polemiku s výsledkem činnosti odborně autorizované osoby. Takto vedená polemika, která není opřena o žádnou do očí bijící (a tedy i laikovi zřejmou) chybu, nemůže zpochybnit správnost výsledku odborné činnosti. K zásahu do vlastnického práva navrhovatelů novým vymezením biokoridoru (a rovněž jeho vymezením jako veřejně prospěšného opatření) tedy byly dány dostatečné důvody, které se opírají o zákonné cíle (viz zejména bod 52 a 53). Zásah byl rovněž proveden tím nejšetrnějším způsobem, který ještě umožňuje dosáhnout jeho cíle (propojení příslušných biocenter). Návrhový bod jako celek je proto nedůvodný.

57. Dále se soud zabýval návrhovým bodem navrhovatele a), že veřejnou zeleň v rámci plochy změn v krajině KX a plochy NSzp, která bude sloužit k odstínění obyvatel lokality H. od přeložky silnice X, nelze vymezit na soukromých pozemcích. K tomu je třeba zopakovat, že podle § 19 odst. 1 písm. i) a m) stavebního zákona patří stanovení podmínek pro kvalitní bydlení a ochrana území před negativními vlivy záměrů mezi úkoly územního plánování. Vymezení veřejné zeleně na pozemku navrhovatele a), jak ostatně sám uvedl, bylo provedeno z důvodu ochrany lokality H. před negativními vlivy přeložky silnice X (viz odůvodnění vymezení plochy změn v krajině KX na str. 80 přílohy č. II.A územního plánu). Sleduje tedy zákonem aprobované cíle, na jejichž základě lze do vlastnického práva navrhovatele zasáhnout. Veřejný zájem je dán právě na využití území v souladu s těmito cíli (srov. např. bod 27 rozsudku NSS ze dne 12. 12. 2017, č. j. 4 As 186/2017 – 41). Není přitom rozhodné, že v konkrétním případě jde současně především o zájem obyvatel této lokality, neboť *„veřejné zájmy jsou v řadě případů jen více či méně společnými soukromými zájmy jednotlivců a jejich skupin“* (srov. bod 37 rozsudku NSS ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 As 65/2012 – 161, publ. pod č. X Sb. NSS). K dodatečné námitce v replice soud jen podotýká, že vymezení veřejně prospěšného opatření s možností vyvlastnění je odůvodněno současným vymezením biokoridoru LBK X jako prvku územního systému ekologické stability, nikoliv samotnou izolační zelení, což je zcela v souladu s účelem § 170 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Výše již bylo uvedeno (viz bod 52 a 53), v čem spočíval veřejný zájem na vymezení biokoridoru. Zda je dán veřejný zájem na vyvlastnění konkrétních práv navrhovatele a) není relevantní pro danou věc, neboť tato otázka případně bude předmětem jiného (vyvlastňovacího) řízení. Návrhový bod je nedůvodný.
58. K návrhovému bodu navrhovatele b), že vymezení veřejné zeleně prostřednictvím plochy ZO by bylo vhodnější v koridoru přeložky silnice X, neboť by účinněji plnilo svůj účel, je nutno uvést, že nebyl při projednání územního plánu uplatněn, a soud se jím tedy nemůže blíže zabývat. Jen nad rámec nezbytného odůvodnění lze uvést, že navrhovatel b) nepředkládá žádné důkazy, které by svědčily o tom, že větší (resp. menší) vzdálenost zeleně od koridoru oslabuje (resp. zesiluje) její schopnost izolovat lokalitu H. od negativních vlivů silnice. Lze si naopak představit, že situování izolační zeleně blíže obytné zástavbě povede nejen k odclonění negativních vlivů dopravy pro silnici X, ale též negativních vlivů činností na zemědělských pozemcích mezi touto silnicí a izolační zelení (hluk ze zemědělských strojů, prach, zápach z přípravků aplikovaných na zemědělské půdě). Vymezení veřejné zeleně v rámci dopravního koridoru pro přeložku silnice by nutně znamenalo zúžení vlastního koridoru silnice, což odpůrkyně s ohledem na její závazné stanovení v zásadách územního rozvoje nemohla provést (viz rovněž body 60 a 61). Pokud jde o námitku, že biokoridor LBK X by sám o sobě mohl plnit izolační funkci, ani ta nebyla dříve navrhovatelem b) uplatněna. Návrhový bod je proto jako celek nedůvodný.
59. Navrhovatel a) dalším návrhovým bodem brojil proti vymezení parkoviště, veřejné zeleně a dětského hřiště v rámci plochy PVX a zastavitelné plochy ZX. Jeho argumentace je však velmi kusá. Navrhovatel v podstatě toliko poukazuje na existenci rodinných domů se zahradami, které lze využít k osázení zelení a parkování. Zcela však pomíjí, že uvedené plochy byly primárně zřízeny jako plochy veřejného prostranství, a to proto, aby byl dodržen § 7 odst. 2 věta druhá vyhlášky o požadavcích na využívání území, podle které se na každé dva hektary zastavitelné plochy bydlení vymezuje související plocha veřejného

prostranství o výměře nejméně 1 000 m². Parkoviště, dětské hřiště či veřejná zeleň jsou jen některé z možných přípustných využití takové plochy, což odpovídá znění § 7 odst. 2 věty první vyhlášky o požadavcích na využívání území, která mezi ně zahrnuje jednotlivé druhy veřejného prostranství (tj. veřejná zeleň), související dopravní infrastrukturu (tj. parkoviště) či občanské vybavení (tj. dětské hřiště). Jinými slovy využití pozemku navrhovatele a) pro parkoviště, veřejnou zeleň či dětské hřiště je dáno nutností vymezit zde plochu veřejného prostranství (dodržet výše citované požadavky vyhlášky o požadavcích na využívání území), nikoliv nedostatkem právě těchto prvků, na což se navrhovatel ve své argumentaci zaměřil. Jeho námitky se míjí s odůvodněním územního plánu. Veřejná zeleň navíc není vymezována pro potřeby vlastníků rodinných domů, ale jako uliční – tedy skutečně jako veřejná (sloužící k obecnému užívání, viz definici veřejného prostranství v § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích), a nikoliv soukromá. Vymezení veřejného prostranství vytváří předpoklady pro posílení soudržnosti obyvatelstva, což je hodnota, která je součástí sociálního pilíře územního plánování (viz § 18 odst. 1 stavebního zákona). Námitka je proto nedůvodná.

60. Navrhovatel b) dále namítl, že koridor přeložky silnice X měl být v územním plánu upřesněn, tedy podle jeho názoru vymezen v užším rozsahu, což opírá o § 43 odst. 3 větu první stavebního zákona. Tomu nelze přisvědčit. Podle uvedeného ustanovení platí, že „[ú]zemní plán v souvislostech a podrobnostech území obce **zpřesňuje a rozvíjí cíle a úkoly územního plánování v souladu se zásadami územního rozvoje kraje a s politikou územního rozvoje.**“ Oním „**zpřesňováním**“ se tedy rozumí především upřesnění obecných cílů a úkolů územního plánování (§ 18 a § 19 stavebního zákona) na místní (obecní) úrovni. Citovaná věta nevyjadřuje nic jiného, než hierarchii nástrojů územního plánování (srov. body 26 až 28 shora citovaného nálezu Ústavního soudu ve věci sp. zn. I. ÚS 178/15). Nelze ji chápat jako oprávnění (či dokonce povinnost) obce upravovat si podle svých představ koridory nadmístního významu v rozporu s tím, jak byly vymezeny v zásadách územního rozvoje kraje. Zpřesnění je možné pouze tam, kde to nadřazená územně plánovací dokumentace umožňuje. Totéž plyne i z navrhovatelem b) citovaného rozsudku NSS ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011 – 526 (viz např. bod 45), v němž NSS navíc připustil, že koridory dopravních staveb mohou být relativně podrobně vymezeny již v politice územního rozvoje (viz zejm. body 47 a 51).

61. Z odůvodnění rozhodnutí o druhých námitkách navrhovatele b) plyne, že v zásadách územního rozvoje byl koridor pro přeložku silnice X vymezen v šíři 180 metrů a k zúžení může dojít jen výjimečně. Tomu odpovídá i odůvodnění územního plánu, kde se uvádí, že podle čl. 138 zásad územního rozvoje je šířka koridoru pro silnice II. třídy 180 metrů a menší může být jen v závislosti na průchodu koridoru daným územím s ohledem na jeho hodnoty a konfiguraci terénu (viz str. 15 přílohy č. II.A územního plánu). Tyto skutečnosti (obsah zásad územního rozvoje) navrhovatel b) nezpochybňuje a ani netvrdí, že by právě na jeho pozemcích bylo možné koridor zúžit s ohledem na tam se nacházející hodnoty či terén. Jinými slovy nevyvrací závěr odpůrkyně, že v oblasti jeho pozemků nelze s ohledem na závazný obsah zásad územního rozvoje koridor zpřesňovat do menší šířky. Z grafické části územního plánu (hlavního výkresu) je přitom zřejmé, že šířka 180 metrů byla odpůrkyní dodržena, čemuž odpovídá i odůvodnění (viz str. 53 přílohy č. II.A územního plánu). Tvzení navrhovatele b) o šířce 250 metrů není pravdivé. Navrhovatelův argument, že koridor je oproti rozměrům silnice II. třídy příliš široký, čímž nepřiměřeně omezuje

jeho vlastnické právo, není v dané věci relevantní. Navrhovatel jej měl uplatnit při projednání zásad územního rozvoje a ne až nyní, kdy je šířka koridoru již závazně stanovena. Totéž platí o dílčí (a zcela obecně) námitce, že k vymezení veřejně prospěšné stavby musí být dán veřejný zájem a nesmí existovat jiné alternativy. Není ani podstatné, jak byl koridor vyznačen v předchozím územním plánu, neboť to nic nemění na povinnosti odpůrkyně respektovat závazný obsah zásad územního rozvoje. Návrhový bod je proto nedůvodný.

62. Dále navrhovatel b) namítl nepotřebnost vymezení plochy NZ. Soud k tomu uvádí, že navrhovatel b) k veřejnému projednání žádné námitky týkající se vymezení této plochy na pozemcích p. č. X a X nevznsl. Soud se proto tímto návrhovým bodem nemohl zabývat. Jen nad rámec soud nicméně dodává, že podle hlavního výkresu se nejeví, že by se jednalo o „zbytkový klín“, jak navrhovatel b) tvrdí. Plocha NZ je vymezena i na sever od navrhovatelových pozemků a na západě na ni navazuje plocha NSzp, tedy plocha umožňující zemědělské využití (byť je omezeno zde se nacházejícím biokoridorem LBK X).
63. Soud výše dovodil, že změna funkčního určení pozemků navrhovatelů nacházejících se na okraji lokality H. se opírá o legitimní důvody a sleduje zákonem aprobované cíle. Rovněž odůvodnil potřebu tohoto zásahu (nefunkčnost biokoridoru v předchozí trase, potřeba ochránit životní podmínky v lokalitě H. před negativními vlivy dopravy na přeložce silnice) a jeho racionalitu související s minimalizací zásahů (pluralita funkcí plněných biokoridorem v nově navržené trase a jeho kumulace s plochou zeleně). Zbývá tedy posoudit, zda tyto zásahy do vlastnického práva jsou proporcionální v užším slova smyslu, tedy zda intenzita zásahu do vlastnického práva koreluje s intenzitou veřejného zájmu na tomto zásahu.
64. Pozemek navrhovatele a) je využíván k zemědělskému hospodaření, přičemž pozemek nevyužívá přímo navrhovatel a), nýbrž společnost Z. S., a. s., které pozemek před 20 lety pronajal. Pozemek bude moci být i nadále využíván v plném rozsahu stávajícím způsobem, vymezení plochy pro veřejné prostranství tomu nebrání, neboť tento záměr nebude moci být naplněn, pokud s tím nebude souhlasit navrhovatel a) jakožto vlastník pozemku. Nejde o záměr, pro který by bylo možné vyvlastnit část pozemku. Stejně tak vymezení biokoridoru na pozemku navrhovatele a) bez dalšího nevede k tomu, že by navrhovatel nemohl pokračovat v dosavadním způsobu užívání pozemku, a to až do doby, než se odpůrkyně rozhodne vyvlastnit část pozemku za účelem realizace biokoridoru. Navrhovatel a) netvrdil, že by měl v úmyslu využít pozemek jiným způsobem, než jej doposud využíval. Vzhledem k tomu, že navrhovatel a) osobně pozemek nevyužívá, nelze ani dovozovat, že samotné odnětí vlastnického práva k části pozemku by pro něj představovalo závažný zásah do vlastnického práva. Ekonomické dopady tohoto zásahu budou navrhovateli kompenzovány náhradou za odnětí vlastnického práva.
65. Pokud jde o intenzitu zásahu do vlastnického práva navrhovatele b), jeho pozemky se v důsledku vydání napadeného územního plánu staly z velké části nezastavitelné a poklesla jejich cena (to může být při splnění stanovených podmínek předmětem náhrady např. dle § 102 stavebního zákona). Navrhovatel b) v řízení neuvedl, jaké konkrétní kroky učinil od roku 2005, kdy byl vydán předchozí územní plán, k využití pozemků způsobem, který

předvídal tento územní plán, tedy k jejich zastavění stavbami k bydlení. Nepředložil soudu žádný skutečný záměr, k němuž by měl zpracované podklady a jehož uskutečnění by sledoval a za tím účelem vynakládat finanční prostředky. Soud proto vychází z toho, že navrhovatel b) reálně neprojevil připravenost využít pozemky ke stanovenému účelu. Nový územní plán omezuje doposud nerealizované zastavitelné plochy k bydlení na východním okraji lokality H. [na pozemcích navrhovatele b)], zarovnáva tvar zastavitelných ploch a soustřeďuje se na vytváření prvků (plocha zeleně v kombinaci s biokoridorem), které mají celou lokalitu ochránit před negativními vlivy dopravy na přeložce silnice. Navrhovatel b) ani netvrdí, že by na pozemcích chtěl uspokojovat vlastní potřebu bydlení nebo potřeby svých blízkých. Nynější převedení podstatné části pozemků ze zastavitelné plochy do nezastavěného území proto nelze považovat za nepřiměřený zásah. Nový územní plán nebrání tomu, aby navrhovatel b) využíval pozemky tak, jak doposud fakticky činil (jde o zemědělskou půdu). V tom bude moct bez omezení pokračovat až do doby, než bude přistoupeno k vyvlastnění části pozemků pro biokoridor a případně též pro přeložku silnice, bude-li silnice nebo související stavební objekty skutečně zasahovat na tyto pozemky. Cena vyvlastněných částí pozemků bude navrhovateli kompenzována.

66. Soud tedy uzavírá, že na straně žádného z navrhovatelů nejsou dány okolnosti, které by svědčily o tom, že napadený územní plán představuje silný zásah do jejich vlastnického práva, tedy zásah, který by znamenal zmaření reálných záměrů vycházejících z předchozího územního plánu. Do doby realizace biokoridoru a přeložky silnice, bude-li třeba kvůli tomu přistoupit k vyvlastnění části pozemků, nebrání nový územní plán ani stávajícímu faktickému způsobu využívání pozemků. Na realizaci biokoridoru, ve spojení s plochou zeleně, je dán poměrně intenzivní veřejný zájem, neboť jde nejen o vytvoření podmínek pro migraci živočichů, ale též o tvorbu kvalitního životního prostředí obyvatel lokality H., zejména prostřednictvím snížení negativních vlivů dopravy. Intenzita zásahu do vlastnického práva navrhovatele a) dosahuje relativně nízké intenzity, ani ve vztahu k navrhovateli b) není zásah s ohledem na jeho pasivitu v území nijak významný. Mezi intenzitou veřejného zájmu a intenzitou zásahu do vlastnického práva neexistuje disproporce, která by zásah činila nepřiměřeným. Provedené změny funkčního využití pozemků proto v testu proporcionality obstojí.
67. Konečně se soud zabýval návrhovým bodem, jímž navrhovatel b) ve vztahu k pozemku p. č. X namítl, že podmínka vybudování nového kanalizačního a vodovodního řadu je nadbytečná a fakticky zde znemožňuje výstavbu. Z obsahu správního spisu vyplynulo, že obdobnou námitku navrhovatel podal dne 3. 8. 2017 i k veřejnému projednání návrhu územního plánu (viz bod 22). Rozhodnutí o (v pořadí druhých) námitkách navrhovatele, obsažené v příloze č. II.A územního plánu (viz str. 40 a 41 přílohy č. 3), nicméně na tuto námitku nijak nereaguje a ani ji nerekapituluje. Vypořádána není ani v prvním rozhodnutí o námitkách navrhovatele b) podaných dne 31. 7. 2017 (viz str. 24 až 27 téhož dokumentu). Důvody, proč bylo i na pozemku p. č. X nutno podmínit výstavbu vybudováním vodovodních a kanalizačních řadů, rovněž nelze seznat z odůvodnění samotného územního plánu. Jak přitom plyne z již citované judikatury (viz bod 39), povinností odpůrkyně bylo námitky navrhovatele b) vypořádat. V opačném případě trpí její rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů.

68. Odpůrkyně ve svém vyjádření k návrhu tvrdí, že námitky navrhovatele b) vypořádala, k čemuž cituje odůvodnění rozhodnutí o nich. Soud nicméně při srovnání této citace s textem obsaženým v relevantní části odůvodnění územního plánu (příloha č. II.A územního plánu) zjistil, že se navzájem odlišují. Odůvodnění územního plánu obsahuje pouze část citovanou na str. 2 až 4 vyjádření odpůrkyně a zbývající část (včetně vypořádání námítky týkající se pozemku p. č. X) v odůvodnění chybí, přestože na sebe čísla stránek odůvodnění navazují. Z hlediska přezkoumatelnosti rozhodnutí je přitom rozhodný obsah napadeného rozhodnutí, nikoliv vyjádření k návrhu. Nedostatky odůvodnění není možné podle ustálené judikatury NSS nahradit vyjádřením k návrhu (srov. obdobně např. bod 11 rozsudku NSS ze dne 28. 11. 2018, č. j. 9 As 245/2017 – 32).
69. V dodatečném vyjádření ze dne 25. 7. 2019 odpůrkyně uvedla, že vada vznikla při finální sazbě příloh odůvodnění územního plánu, kdy došlo k oříznutí námitek navrhovatele b), a byla již napravena, neboť na internetových stránkách odpůrkyně byl vystaven opravený dokument včetně vysvětlení. Ani tímto způsobem však nelze vady odůvodnění rozhodnutí o námitkách zhojit. Nelze samozřejmě vyloučit, že v písemném vyhotovení rozhodnutí o námitkách dojde ke zřejmým nesprávnostem, jako je tomu zjevně i v tomto případě. Jejich oprava nicméně musí být provedena zákonným, tj. procesními předpisy předvídaným způsobem. Jelikož chyba nastala pouze v odůvodnění rozhodnutí o námitkách, bylo možné postupovat přiměřeně podle § 70 ve spojení s § 174 odst. 1 správního řádu, tedy vydat opravné usnesení, v němž by vady odůvodnění byly napraveny a proti němuž by se případně navrhovatel b) mohl bránit odvoláním. To ale odpůrkyně neučinila. Nedostatek odůvodnění proto nebyl řádně odstraněn. Nejde přitom o to, zda bylo zastupitelstvu odpůrkyně k rozhodnutí o námitkách předloženo jejich úplné vypořádání či nikoliv. Funkcí odůvodnění je totiž umožnit smysluplný výkon práva na soudní ochranu, neboť bez znalosti úvah, kterými se správní orgán při vydání rozhodnutí řídil, je lze jen stěží reálně uplatnit (srov. přiměřeně např. rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008 - 109). Je proto třeba vycházet z opatření obecné povahy v podobě zveřejněné na úřední desce, což je jediná verze vydaného územního plánu, která byla oznámena veřejnosti (tedy i dotčeným vlastníkům), a která tedy nabyla účinnosti.
70. Bylo-li, jak odpůrkyně ve vyjádření k návrhu uvádí, podkladem pro stanovení dané podmínky stanovisko dotčeného orgánu, nezabývá ji ani tato skutečnost povinnosti rozhodnutí o námitkách řádně odůvodnit. Z rozhodnutí o námitkách musí být zřejmé, na základě kterých stanovisek dotčených orgánů bylo rozhodnuto, co bylo jejich obsahem, z jakých důvodů je vznesená námitka v rozporu se stanovisky dotčených orgánů a zda vůbec a jak se tyto orgány k uvedené námitce postavily poté, co byla vznesena (srov. bod 16 rozsudku NSS ze dne 21. 9. 2017, č. j. 2 As 265/2017 – 29). Navrhovatel b) přitom ve své námitce brojil i proti obsahu stanoviska ke společnému jednání, neboť namítal, že jeho pozemek již v předchozím územním plánu byl vymezen jako zastavitelný a požadavek vodoprávního úřadu se týká jen ploch nově navržených. Soud tedy uzavírá, že v této části je rozhodnutí o (v pořadí druhých) námitkách navrhovatele b), a potažmo územní plán jako takový, nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Tato nepřezkoumatelnost současně soudu brání ve vypořádání předmětného návrhového bodu, a soud k ní proto musel přihlídnout z úřední povinnosti (srov. obdobně usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 As 79/2009 – 84, publ. pod č. X Sb. NSS).

Závěr a náklady řízení

71. Soud shrnuje, že návrh navrhovatele a) shledal v plném rozsahu nedůvodným, a proto jej zamítl (§ 101d odst. 2 věta druhá s. ř. s.).
72. Návrh navrhovatele b) shledal soud důvodným pouze v návrhovém bodě, jímž navrhovatel b) brojil proti podmínění výstavby na pozemku p. č. X připojením na centrální kanalizaci a vodovod, neboť zjistil nepřekoumatelnost napadeného územního plánu, resp. rozhodnutí o této námitce, jež je jeho součástí, což je nedostatek, který brání soudu v posouzení důvodnosti tohoto návrhového bodu. Odpůrkyně neodůvodnila stanovení podmínky obsažené v textové části výroku územního plánu (příloha č. I.A) na str. 39 v bodě d.2.1, odstavci (58) písm. j) ve vztahu k zastavitelné ploše ZX (tj. plocha vymezená pouze na pozemku p. č. X) s funkčním využitím BI. Tuto část územního plánu proto soud zrušil za přiměřeného použití § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 101b odst. 4 s. ř. s. pro nepřekoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů, a to ke dni právní moci tohoto rozsudku (§ 101d odst. 2 s. ř. s.).
73. Ve zbývajících částech soud návrh navrhovatele b) zamítl jako nedůvodný (§ 101d odst. 2 věta druhá s. ř. s.).
74. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něž má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. Pokud jde o návrh navrhovatele a), byla odpůrkyně z procesního hlediska plně úspěšná, a náležela by jí proto náhrada důvodně vynaložených nákladů proti navrhovateli a), který naopak neuspěl. Náklady řízení však nepožadovala. Co se týče návrhu navrhovatele b), odpůrkyně i navrhovatel b) byli ve věci částečně úspěšní. Vzájemný poměr jejich úspěchu je přibližně stejný a náhrada nákladů řízení tedy nenáleží žádnému z nich. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
75. Soud závěrem poznamenává, že navrhovatel a) podáním ze dne 9. 5. 2019 uplatňoval ve věci sp. zn. 51 A 18/2019 [tj. původní řízení o návrhu navrhovatele b)] práva osoby zúčastněné na řízení. V důsledku spojení této věci s věcí sp. zn. 55 A 27/2019 nicméně navrhovateli a) přísluší postavení účastníka řízení, a proto nemůže být současně i osobou zúčastněnou na řízení (viz § 34 odst. 1 s. ř. s. přiměřeně použitý podle § 101b odst. 4 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. srpna 2019

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu